

(POLİTİKA)

İlkelere bağlılık siyasal kararlılık ister

ŞABAN İBA

Her seçimden sonra seçimlere katılan ya da katılmayan bütün partiler tarafından 'siyasal durum ve görevler' şeklinde yeni dönem üzerine analizler yapılarak yeni siyasal ve örgütsel görevler belirlenir. Bu yazıların her birinde önemli siyasal öngörüler ve izlenecek stratejik ve taktik politikalar vardır.

Ancak siyasal pratikte bunların hiçbirine uygun tutumlar alınmaz, belirlenen politik hatta ilişkin eylem planları yapılmaz ya da yapılamaz. Hatta yapılan bütün saptamalar ortada kalır.

Egemenler tarafından saptanan politik gündemler ise adeta bütün siyasal faaliyeti belirler ve sosyalistler de bunun peşinden sürüklenmek zorunda kalır. Bu noktada güncel olan ile tarihsel olan, temel olan ile tali olan vb. tüm sorunlar birbirine karışır.

Oysa konjonktürel olarak üretilen stratejik politikalar; ilkin onu ortaya koyan ve kolektif bir irade göstererek karar haline getirenlerin aynı doğrultuda kararlılıkla yürümelerini gerektirir. İkinci olarak da, görev ve sorumluluk sahibi kadroların ortaya konulan politikaları sahiplenmeleridir.

Bu şekilde birbiriyle iç içe geçen bir örgütsel ve siyasal süreç aynı zamanda geleceğe sağlam adımlarla ilerleyişin bir göstergesidir. Bir tartışma sürecinden sonra alınan kararları işleri yoluna koymak için yapılan 'uzlaşmalar' ve 'tren sallama manevraları' olarak algılayanlar ile onları "afaki" gören ve nasıl olsa gerçekleşmeyecek diye 'bildiğini okuyan' anlayışlarla 'yeni atılımlar' yapmak mümkün değildir.

Siyasal ve toplumsal mücadeleler tarihinde sıkça görülen bütün istikrarsız süreçler, bu temel zaafattan kaynaklanmış ve kimi zaman pratikten soyutlanarak ele alınan tarihsel bilgi ve belgeler tarih yazıcılarını bile yanıltmıştır.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinin çok yönlü sorunları eski/modası geçmiş yol ve yöntemlerle sürdürülmeye çalışıldığı takdirde yeni tıkanmalarla ve bunalımlarla yüz yüze gelinmesi kaçınılmazdır.

Bu durumdan Marksist politika teorisinin yeterince kavranılmadığı ya da 'söz ve eylemin' diyalektik ilişkisinin yeterince anlaşılmadığı sonucu çıkarılabilir.

Devrim ve sosyalizm hedefiyle mücadele eden sosyalistler için devrimci siyaset anlayışı nasıl olmalıdır?

Bu her şeyden önce sosyalist hareket saflarında sıkça tartışılan, ancak soyut

kavramların dışına çıkılamayan bu konu başlı başına bir sorun oluşturuyor.

Siyasetin sözcük anlamı (yönetme sanatı) ve sınıfsal anlamı (egemen olan sınıfın toplumun diğer kesimlerini yönetmesi) olarak iki tür tanımı yapılabilir.

Siyaseti Marksist anlamıyla ele alırsak, her şeyden önce "somut şartların somut tahlili" üzerinden izlenecek yol (ve yöntem) olarak özetlenebilir.

Marksist siyaset somut koşulların somut tahliline dayanır. Lenin'in siyaset tarzı esas olarak bu anlayıştan kaynaklanmıştır.

'Somut şartların somut tahlili' her somut durumda sınıfın ve kitlelerin acil ihtiyaçlarına yanıt arayışıdır.

Eğer, somut koşullar her zaman doğru ve bilimsel yöntemlerle yapılabilirse kendi çözüm yollarını, gerekli olan araçları ve siyasal yönelimleri de yaratır.

Bu nedenledir ki, somut durumları farklı algılayanlar farklı örgütsel ve siyasal çözüm önerileriyle ortaya çıkarlar.

Marksist siyaset ve tabii ki bu noktada önemli olan siyaset yapma tarzı, aktörleri birbirinden ayırıştırır, saflaştırır ve sonunda doğal bir ayıklanmaya tabi tutar.

Sosyalist hareketin ayrışma ve saflaşma süreçleri siyasal bir hareketin geleceğini ve sürekliliğini belirleyen dönemeçler yaratır.

Bu noktada tarihi önemde olan şey bir hareketin kendine, kendi teorik, siyasal ve örgütsel yönelimine, kendi özgücüne ve her koşulda kendini yeniden var edebilme ve gelişme potansiyelini yaratıcı bir şekilde koruyabilme çabasına bağlıdır.

Siyasal bir hareketin birlik ve ayrılık momentleri de bu süreçlerde ortaya çıkar. Aynı şekilde, hareketin başarı ya da başarısızlıklardan gerekli dersler çıkarmak ve belirlenen yolda kararlılıkla ilerlemek bu süreçlerde çok önem kazanır.

Bu bağlamda Marksist siyasette her yeni dönemde durum değerlendirmeleri yapmak; hareketin sınıf ve kitlelerle bağlarını, temel ve güncel görevlerin başarı ya da başarısızlıklarını vb. kolektif tarzda gözden geçirmek ve ortaya çıkan yetersizliklerin, eksikliklerin ve hataların özeleştirilerini yapmak önemlidir.

İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin çıkarlarını, devrim ve sosyalizm hedefini her şeyin üzerinde tutanlar, mücadelenin her aşamasında acil sorunlara bu doğrultuda

yanıt üretebilenler, daima yeni ve genç güçlere yönelebilenler ve bu süreçte kendilerini yenileyebilenler daha başarılı olurlar.

Unutulmamalıdır ki siyaset kesintisiz bir süreçtir. Siyasal faaliyetin kesintisizliği ve aynı zamanda siyaset yapmanın temel aracı olan örgütün/partinin sürekliliği çok önemlidir.

Bu iki süreç birbirine bağlıdır, yani biri olmazsa diğeri olmaz. Sürecin karakterini belirleyen şey ise amaç-araç-ihtiyaç diyalektiğidir.

Siyaset boşluk kabul etmez ve aynı kuldarda yarışanlar arasında yaratılan boşluk daima ileriye atılan birileri tarafından doldurulur.

Bu bağlamda siyasal taktiklerin hayata geçirilmesinde ve günlük gelişmelere karşı tutum alışlarda yer ve zaman gibi unsurlar önem kazanır.

Marksizm'in sınıf mücadelesi perspektifine dayalı olan devrimci siyasette her şeyden önce ilkelere bağlılık, kararlılık ve devrimci inisiyatif gereklidir.

Siyasal bir hareketin varlığının korunması ve sürekliliğinin sağlanması da kadrolarının bilinç ve inisiyatifinin gelişmişliğine, sınıf ve kitleler arasındaki ilişkiler düzeyine bağlıdır.

Devrimci siyasette insan ve insan ilişkilerinin düzeyi, gelecek toplumun nüvesini oluşturacak ve yeni bir insan tipini yaratacak potansiyele sahip olmalıdır.

Kitlesel katılım ve demokratik ilişki, işleyiş ve kişisel katkı olmadan sosyalist demokrasinin ve bunun gerektirdiği toplumsal ilişkilerin kurulması mümkün değildir.

Kitlelerin politik duyarlılığının ileri düzeyde olduğu yerel seçim çalışmalarında somut bir seçenek ortaya koymak seçim faaliyetinin ekseni oluşturmalıdır.

Yerel yönetim sorununu devlet, devrim ve demokrasi bağlamında ele almak, ilkeli ve tutarlı bir rota izlememizi gerektirir.

Nasıl bir devlet, toplum ve demokrasi istiyorsak, bugünden onun kurulabilirliği temelinde somut adımlar atmak zorundayız.

Bu bağlamda sorunun teorik ve siyasal boyutunun en önemli yanı, burjuva devlet biçimleri ve demokrasinin niteliğinin kavranılması ve sosyalist demokrasi amacının tanımlanmasıyla ilgili kısmıdır.

Yerelin, yani yerinden demokrasinin niteliğini, gelecek toplumsal projemizdeki yerini ve benimsediğimiz modeli emekçi kitlelere anlatmamız, aynı zamanda siyaset arenasında kendimizi test etmemiz anlamına gelecektir.